

В. — Ами чи тѣй зеръ, белкимъ ще та лѣжѣ? хемъ
 є и валчестъ, ами току ся пиши.

М. — Да пишиж, като є тѣй. (зема перо то и писва)
 На, тѣя 15 имена сички тѣ за Радкена та честь, пѣкъ тѣя
 за моя та. На, ти 20 икосаря. (дава му ги)

Петко. (стои на врата та и дума) Господарю, баба
 Марта доде.

М. — Нека влезе вѣтрѣ. (дума на Вичя) Ты си иди
 сега, ачи сетѣ ела.

В. — Добро. Останете си съ богомъ. (отхожда си)

ЯВЛЕНІЕ ВТОРО.

Баба марта и михалъ хоротувать.

Баба Марта. (съ една хурка и вратено въ ръцетѣ си
 дума) Добрѣ ти день бабе.

М. — Добрѣ дошла бабо Марто, холамъ много ся
 забави, седни де, седни.

Б. М. — (седна и дума) Ей бабеното! азъ тамамъ си
 варяхъ тарханж, и току, като ми каза момчето ви оста-
 вихъ сичко то, само си зехъ хуркѣ тѣ: Защо бабенъто,
 половинъ чясъ безъ работа не мога да стоиж, заклела ма є
 майка ми на време то! богъ да єъ прости! и станахъ та
 додохъ.

М. — Єдно нѣщо ще ти ся молиж бабо Марто.

Б. М. — И две бабено то, стига само да минува
 презъ рѣце тѣ ми.

М. — Минува, минува.